

førfelsartifel, Smørrets, gode Renomé i Udlandet, og Landmændene have derfor med Glæde hjilst det Forslag til Lov om Kunstsmør, som Regjeringen har forelagt i Folkethinget. Vi billige Grundtanken i Lovforslaget, at Kunstsmør skal fremstilles og forhandles under saadanne Former, at Forvejtling med naturligt Smør kan undgaaes, og vi lægge derfor særlig Vægt paa de Bestemmelser, der gives i Loven med Hensyn til Farven samt Anvendelsen af Fløde og Smør ved Tilvirkningen af Kunstsmør. Vi ønske ingen Indskrænkning i Forbruget af Kunstsmør her i Landet, men vi forlange, at Forbrugerne skal vide, hvad de kjøbe, og at særlig vore Kunder i England maa faae en virkelig Garanti for det danske Smørs Ægthed. Hvad der er Hovedsagen for Landbruget, er ikke Konkurrencen med Kunstsmør her i Landet, denne ønske vi ikke at lægge flere Hindringer i Veien, end hvad der er høist nødvendigt, for at Hovedstemedet med Loven, at værne om det danske Smør i Udlandet, kan ske Fyldest. Dette er for Landbruget en Livsbetingelse. Det er allerede for Tiden vanskeligt nok at finde Affætning for det danske Smør i Udlandet, og med den stadig fortsatte Oprettelse af Andels- og Fællesmeierier bliver Exporten af fint Smør til England uafbrudt forøget. For at finde Affætning derovre, maa derfor det danske Smør tilkæmpe sig et større og større Omraade, det maa fortrænge det franske, irske og engelske Smør og indtage dets Plads, Noget, som vi have grundet Haab om vil lykkes, naar vi blot kunne bevare Engländernes Tillid; tabe vi den, vil det gaa os som Holland, der ved Kunstsmørret har mistet sin Position i England, og have vi tabt den, vinde vi den aldrig tilbage. De Bestemmelser i Loven, som vi formene have den største Betydning, og som ere de mest omstridte, nemlig §§ 6 og 7, der handle om Anvendelsen af Fløde og Smør ved Tilvirkningen af Kunstsmør og om Farven, maa derfor betragtes fra dette Standpunkt. Det er disse Bestemmelser, som yde Udlandet den bedste Garanti mod Forsælfninger, og vi tør, støttende os Sagkyndiges bestemte Udtalelser om dette Punkt, udtale, at Loven uden disse ikke vil komme til at opfylde sit Hovedstemed, idet disse Bestemmelser i allerhøjeste Grad virke til at gjøre Kontrollen absolut effektiv. Optaster man det Spørgsmaal, om Anvendelsen af Fløde og Smør til Kunstsmør er nødvendig, da skulle vi, støttende os til sagkyndige Udtalelser, tillade os at opløse, at der af gode Raamaterialier lader sig fremstille et godt og brugbart Erstatningsmiddel for Smør uden sliig Tilfætning. At der opnaas en finere Smag ved Tilfætning af fortrinligt Smør, er ganske naturligt, men derved faar det tillige en for det store Publikum saa stoffende Ægthed med naturligt Smør, at det kan antages for saadant og i Virkeligheden ogsaa bliver forvejlet dermed. Vi kunne imidlertid kun stemple det som en Forsælfning, naar Landbrugets færdige Produkt, Smørret, tilfættes et ringere Jeddstof, for at give dette naturligt Smørs Udseende og Karakter — og saa dette Produkt forhandles sammen med Smør under Forhold, som gjør det i høi Grad vanskeligt for Kunderne saavel her som i England at skjelne ægte fra falskt — mod slikt Misbrug maa Landbruget meget bestemt protestere. Hvad Farven angaar, da tillade vi os at fremhæve, at om man end ad videnskabelig Veie er i Stand til at afgjøre, om Produktet er ægte Smør eller Kunstsmør, vil Bestemmelsen om, at Kunstproduktet ikke maa have Smørrets naturlige Farve, i høi Grad bidrage til at hævde de i ikke ringe Grad stedfindende Bedragerier. Som en Konsekvens heraf maa man tillige forlange, at der ved Tilvirkningen af Kunstsmør ikke tilfættes naturligt Smør, selv om dette ikke er farvet ad kunstlig Veie, da Kunstsmørret derved kan opnaa en Farvetone, som kommer let farvet naturligt Smør meget nær. Som en Foranstaltning, der vel ikke findes optagen i Loven, men som forekommer os formaalstjenlig, tillade vi os at foreslaa, at det paalægges Toldvæsenet, at forsyne enhver Fougslag Smør, som udføres fra Danmark, med en Blombe eller et Mærke, der betegne Smørret som dansk. Dette Mærke maa dog være indrettet saaledes, at det ødelægges, naar Fougstagen aabnes, saa det ikke kan bruges igjen. Ved at der gives det danske Smør et slikt Hjemstedsbevis, formene vil at det kan forhindres, at der, som det er sket fra andre Lande, kan indføres forsælfet Smør under falske danske Mærker til England. Det danske Smør vil paa den Maade fremtræde med sit eget anerkjendte Mærke, Noget, som atter har Betydning for en Vare, der alt i Forveien er vel anset, og det vil være en saa betænkkelig Sag at eftergjøre et Regjeringsmærke, at vi ikke frygte for nogen Forsælfning ad denne Veie. Som Hovedsum af denne vor Henstilling tillade vi os sluttelig at udtale Ønsket om, at det høie Thing under Behandlingen af Loven, som vi i det Hele give vor Tilslutning, vil virke for, at Bestemmelsen om